శాంతి మన అంతరంగము నుండియే ఆవిర్భవిస్తుంది

దుష్ట సంకల్పములచేత దుఃఖితుడగును
సత్యసంకల్పములచేత సాధువగును
సర్వసంకల్ప రహితుడే శాంతి నొందు
మరువబోకుడు ఇటువంటి మంచిమాట

Face is the index of mind. మనసునందలి సంకల్ప, వికల్పములన్నీ ముఖమునందే ప్రతిబింబిస్తూ ఉంటాయి. దుఃఖముగానీ, ఆనందముగానీ విచారముగానీ, క్రోధముగానీ, ద్వేషముగానీ ఏ గుణములైనా ముఖమునందు ప్రతిబింబిస్తుంటాయి. కనుక, మానవుడు దుస్సంకల్పములకు హృదయములో స్థానము ఇవ్వకూడదు. దుస్సంకల్పములచేత దుఃఖితుడౌతున్నాడు. పరుల చెడ్డను కోరటము, పరులకు అపకారము చేయటము, పరులకు కీడు సంకల్పము చేయటము ఇత్యాది దుష్టసంకల్పములన్నీ పరులకు కీడు చేయటమే కాకుండా దానికంటె అధికమైన కీడు కోరిన వానికే చేస్తాయి. దుష్టసంకల్పములు మానవునకు సహజ లక్షణములు కావు. ఒక బావిలో రాయి విసిరినప్పుడు అక్కడ చిన్న అలగా ప్రారంభమవుతుంది. ఈ అల పూర్తి బావినే ఆక్రమిస్తుంది. అదే విధముగా ఈ మానస సరోవరమందు సంకల్పమనే రాయి వేసినప్పుడు సంకల్పమనే రాయి ద్వారా ఈ మానస సరోవరమందు అల ప్రారంభమై సర్వేంద్రియములందు ప్రాకిపోతుంది. కన్నులందు ప్రవేశించినప్పుడు దుష్టదృష్టిని చూస్తుంది. కర్ణములందు ప్రవేశించినప్పుడు దుష్టశ్రవణమునే వింటుంది. నోటియందు ప్రవేశించినప్పుడు దుష్టభావములే పలుకుతుంది. హస్తములందుగానీ పాదములందుగానీ సమస్త దేహమందు దుష్టసంకల్పములు ప్రాకి అన్నీ దుష్టకర్మలే ఆచరిస్తాయి. కరచరణాది అవయవముల చేత, దుష్ట సంకల్పములచేత దుష్టకర్మలే ఆచరిస్తుంది. కనుకనే దుష్టసంకల్పముల చేత దుష్టుడగును.

సమస్తమైన మంచి, చెడ్డలకు సంకల్పములే మూలకారణము

మన దుఃఖమునకు మూలకారణమేమిటి? మన సంకల్పములే! ఈ సంకల్పములే సమస్త

sri sathyasai vachanamrutam

దుఃఖములను మననుండి ఆవిర్భవింపచేస్తున్నాయి. కనుక సంకల్పములు ప్రారంభమైన తక్షణమే ఇవి సత్సంకల్పములా లేక, దుష్ట సంకల్పములా అని విచారణ చేసి దుష్ట సంకల్పములను సాధ్యమైనంతవరకు దూరము చేసుకోవాలి. తదుపరి సత్యసంకల్పములచేత సాధువగును. పరోపకార సంబంధమైన సంకల్పములు, పరులయొక్క క్షేమము కోరే సంకల్పములు, పరుల యొక్క సంక్షేమము ఆశించే సంకల్పములు ఈ విధమైన సత్సంకల్పములచేత మానవుడు సాధువుగా మారిపోతున్నాడు. సాధువనగా వేష సాధువు కాదు. సాధు గుణములతో కూడిన మానవత్వము. ఈ సాధుత్వము ప్రతి మానవునియందు ఉంటున్నది. అట్టి సాధు గుణములను రక్షించే నిమిత్తమై మనము సత్సంకల్పములను ఆవిర్భవింప చేసుకోవాలి. శాంతి మనకు ఎక్కడ నుండి లభిస్తుంది? బయట ప్రపంచమునుంచి మనకు శాంతి లభించదు. బయట పదార్థములనుంచి శాంతి లభించదు. బయటి విషయములనుండి శాంతి లభించదు. విద్యనుండి శాంతి లభించదు. ఉద్యోగమునుండి శాంతి లభించదు. శాంతి మన అంతర్భావమునుండి ఆవిర్భవించేదే! ఎప్పుడు మనకు శాంతి లభిస్తుంది? 'సర్వ సంకల్ప రహితుడే శాంతి నొందు' అనగా ఎట్టి సంకల్పములు లేక సర్వసంకల్పములు భగవత్ప్రేరణగా భావించినప్పుడే మనకు శాంతి లభ్యమవుతుంది. కనుక మన సర్వ సంకల్పములు భగవత్ప్రేరణగా భావించాలి. సమస్త సంకల్పములు హృదయమునుండే ఆవిర్భవిస్తాయి. హృదయము భగవత్స్థానము. సమస్త సంకల్పములు హృదయమునుండి ఆవిర్భవించుచున్నాయని సత్సంకల్పమును మనము విశ్వసించినప్పుడే మనకు శాంతి లభిస్తుంది. మంచి చెడ్డలు పరులపైన మనము ఆవిర్భవింప చేయకూడదు. ఎవరు మంచి చెడ్డలకు కారకులు కారు. సమస్త మంచి చెడ్డలకు నీ యొక్క సంకల్పములే మూలకారణము. కనుక మనము సత్సంకల్పములను అభివృద్ధి పరచుకొని తద్వారా సర్వసంకల్పములను శూన్యము గావించుకోవాలి. యద్భావం తద్భవతి. కనుక మనయొక్క ప్రతిది reflection of the inner being.

దుర్యోధనుని దుస్సంకల్పమునకు, ధర్మరాజు సత్సంకల్పమునకు వారి దృష్టియే కారణము

ఒకానొక సమయములో కృష్ణుడు ధర్మరాజును పిలచి "ధర్మజా! ఈ రాజ్యములో ఎవరైనా దుష్టుడు, దుర్మార్గుడు ఉన్నాడేమో విచారించుకు రమ్మ"న్నాడు. తదుపరి కొంత సేపైన తరువాత

sri sathyasai vahanamrutam

దుర్యోధనుని పిలిచి "దుర్యోధనా! మన రాజ్యము లోపల సదాచార సంపన్నుడు, సద్గుణవంతుడు ఉన్నాడేమో విచారించుకు రమ్మ"న్నాడు. ధర్మజుడు ఒకవైపున, దుర్యోధనుడు మరొకవైపున ఈ కార్యమును సాధించే నిమిత్తమై సంచారము సలుపుతూ వస్తున్నారు. కొంతకాలమైన తరువాత ధర్మజుడు వచ్చి "కృష్ణా! మన రాజ్యములో దుర్మార్గుడు ఎక్కడా కనిపించటం లేదు. అందరు పవిత్రులే. సద్గుణవంతులే. సదాచార సంపన్నులే. దుష్టులెవరు నాకంటికి కనిపించలేద"న్నాడు. మరికొంతసేపటికి దుర్యోధనుడు వచ్చాడు. "కృష్ణా! మన రాజ్యములో ఎక్కడ చూచినా దుష్టులు, దుర్మార్గులు కనిపిస్తున్నారు. దురాచార సంపన్నులే కనిపిస్తున్నారు. సత్ప్రవర్తనులు, సదాచార సంపన్నులు నాకంటికే కనిపించటం లేదు" అన్నాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు చెప్పాడు 'యద్భావం తద్భవతి' దుర్యోధనుని దృష్టంతయు దుస్సంకల్పములచేత, దురాలోచనలచేత దుర్భావములచేత నిండి ఉంటున్నది. కనుక అతనికి అందరు దుష్టసంకల్పముతో నున్నవారుగా కన్పించారు. ఎలాంటి రంగు అద్దములు వేసుకుంటారో అలాంటి రంగులోనే కనిపిస్తారు. కనుక దుష్టుల దృష్టి చాలా దుష్టము. దుర్యోధనుడు పరమ దుష్టుడు, దుర్మార్గుడు, దురాచార సంపన్నుడు. ధర్మరాజు ఇతను సాధు గుణములు కలవాడు, సత్సంకల్పుడు, సదాచార సంపన్నుడు. ధర్మమే అతను స్వరూపముగా ధరించినవాడు. కనుక అతనికి అందరు సద్గుణవంతులే కనిపించారు. ఏతావాత దుర్యోధనుని దుస్సంకల్పమునకు, ధర్మరాజు సత్సంకల్పమునకు ఈ దృశ్యములే మూలకారణము. ప్రతి మానవుడు వాని భావముల పురస్కరించుకొనియే దుష్టుడు, సజ్జనుడు అని విశ్వసిస్తూ ఉంటారు. దుష్టులుగానీ, సజ్జనులు గానీ బయట ప్రపంచములో కనిపించేవారు కాదు. ప్రతిదీ తన యొక్క reaction, reflection, resound.

మన సుకృతమునకు, వికృతమునకు మనసే కారణము

మన మనస్సంతా సంకల్పముల మూట. మన ప్రవర్తనలు మనస్సు యొక్క బాట. మన సుఖదుఃఖములకు మన నడతలే మూలకారణము. కనుక సంకల్పములు మంచివైన మనసు మంచిదౌతుంది. మనసు మంచిదైన మన నడతలు మంచివిగా ఉంటాయి. ఈనాడు మన నడతలు బట్టి అనేక దుర్మార్గములు కనిపిస్తున్నాయి. దీనిని పురస్కరించుకొనియే ప్రాచీన మహర్షులు "మనయేవ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః" అన్నారు. మనసే

srisathyasaivachanamrutam

మూలకారణము కనుక, మొట్టమొదట మన సంకల్పములను సత్సంకల్పములుగా అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఆహార, విహార విచారములచేత మన సంకల్పములు వికృతముగా మారుతుంటాయి. మన సుకృతమునకు, వికృతమునకు మనసే కారణము. మొట్టమొదట సంకల్పములు ఆవిర్భవించిన వెంటనే is it good or bad అని టైము తీసుకొని విచారణ చేయాలి. తొందరపాటు ఎప్పుడూ మంచిదికాదు. మనము శాంతము వహిస్తే సర్వ విధములైన సుఖములు అనుభవించగలము. సుఖము ప్రాకృత దృష్టితో కనిపించేది కాదు; మన అదృష్టమును, మన ప్రాప్తిని పురస్కరించుకొని లభించేది కాదు. సంకల్పమనే బీజము నాటి కర్మ అనే ఫలము పొందుతున్నాము. కర్మ అనే బీజము నాటి అభ్యాసము అనే ఫలము పొందుతున్నాము. అభ్యాసము అనే బీజము నాటి శీలము అనే ఫలము పొందుతున్నాము. శీలము అనే బీజము నాటి అదృష్టము అనే ఫలము పొందుతున్నాము. అదృష్టము మన గుణముపై ఆధారపడి ఉంటున్నది. గుణము మన ఆలోచనలపై ఆధారపడి ఉంటున్నది. ఆలోచనలు మన కర్మలపై ఆధారపడి ఉంటున్నాయి. కర్మలు సంకల్పములపై ఆధారపడి ఉంటున్నాయి. సమస్త సుఖదుఃఖములకు మన సంకల్పములే కారణము. కనుక మొట్టమొదట మన సంకల్పములను అదుపులో పెట్టుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రాకృత జీవితములో మంచి చెడ్డలన్నీ పరులపై నెడుతున్నాము. పరులవల్ల నాకీ దుఃఖము సంభవించినదని, పరులవల్ల ఈ ప్రాప్తము లభించినదని భావిస్తాము. పొరపాటు. నీ అదృష్ట దురదృష్టములకు పరులు కారకులు కాదు, నీ సంకల్పములే కారణము. నీవు పరీక్షలో పాసైతే నీ ప్రయత్నముయొక్క ఫలితమే. ఫేలయితే నీ ప్రయత్న లోపమే. నీవు చక్కగా హృదయ పూర్వకముగా చదివితే తప్పక ప్యాసై ఉందువు. అన్ని కార్యములందు అంతే. విజయము సాధించాలనుకున్నప్పుడు సత్సంకల్పములను అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. ఈ సంకల్పము స్వార్థ స్వప్రయోజనములకై ఉండకూడదు.

సుఖము ఎంత అశాశ్వతమో, దుఃఖముకూడా అంత అశాశ్వతమే!

స్వభావములు, స్వ – అనగా ఆత్మ, ఆత్మ భావములే స్వభావములు. స్వధర్మము అనగా హృదయమునుండి ఆవిర్భవించేది. ప్రతి ఒక్కటి హృదయమునుండి ఆవిర్భవించేవే! ప్రతి

sri sathyasai vahanamritam

ఒక్కటి హృదయమునుండి వచ్చేవే గానీ బయటినుండి లోపల ప్రవేశించేవి కాదు. ఆధ్యాత్మిక చిత్తమందు అమితమైన ఉద్రేకములు, అమితమైన ఆనందములు ఆవిర్భవిస్తుంటాయి. ఒక్కొక్కతూరి తన్మయత్వము గావిస్తుంది. మత్తును కలిగిస్తుంది. కొంతవరకు ఉన్మత్తత కలిగిస్తుంది. అందువలననే నారదుడు చెప్పాడు -

యల్లబ్ధ్వా పుమాన్ మత్తో భవతి
తృప్తో భవతి ఆత్మారామో భవతి

అన్నింటికి సంకల్పములే మూలకారణము. కనుక మన సుఖదుఃఖములను మరొకరిపై వేయకూడదు. అన్నింటికీ నేనే కారణము. ఎవరు కారకులు కాదు అనే సత్యము గుర్తించినప్పుడు సత్యసంకల్పుడౌతాడు. అట్టి సంకల్ప రూపుడే సాధువు. అట్టి సంకల్పములు ఆవిర్భవించిన తరువాత ఇవన్నీ ఆత్మనుండి వచ్చినవనే స్వభావమును మనం గుర్తించాలి. ఎవరో వచ్చి మన నోటితో పలకటం లేదు. ఎవరో వచ్చి మన చెవిలో చెప్పటం లేదు. ఇవన్నీ మననుండి వచ్చినవే. అన్నీ ఆత్మనుండి ఆవిర్భవించినవే అనే సత్యము గుర్తించినప్పుడు సంకల్ప రహితుడగును, అతడే శాంతి స్వరూపుడు. శాంతి అనగా ఏమిటి? ఎన్ని కష్టములు వచ్చినను, ఎన్ని దుఃఖములు వచ్చినను, ఎన్ని బాధలు కలిగినా సహించి భరించి తట్టుకొని నెట్టుకొని ముందుకు సాగినవాడే శాంతిని అనుభవించినవాడు. సుఖము, దుఃఖము రెండింటిని మనం చింతించకూడదు. సుఖము ఎంత అశాశ్వతమో దుఃఖము అంత అశాశ్వతమే! రాత్రి ఎంత అశాశ్వతమో పగలు అంత అశాశ్వతమే! ప్రతి ఒక్కటి కదలిపోయే మేఘములే! ఇవి కూడా సత్యమైనవి కాదు. ఈనాడు పౌర్ణమి అని ఆనందిస్తే రేపటి దినము అమావాస్య వస్తుంది. రెండూ అశాశ్వతములే! అందువలననే 'అనిత్యం అసుఖం లోకం' అన్నారు. ఈ జగత్తు అనిత్యము, అసుఖమైనది. ఎవరు నిత్యసుఖము అనుభవిస్తున్నారు? ఎవరు నిత్యానందమును అనుభవిస్తున్నారు? ఈ నిముషములో ఆనందమైతే మరు నిమిషములో దుఃఖము వస్తున్నది. శాంతి మన నుండి ఆవిర్భవించాలి గానీ బయటనుంచి వచ్చేదికాదు.

ప్రతిమానవుడు నాకు శాంతి కావాలి అని కోరుకుంటాడు. విదేశీయుని ఏమి కావాలని అడుగుతే I want peace అంటాడు. I want peace మూడు పదములు. I -ego,

srisathyasaivachanamrutam

want - desire ఈ రెండింటిని తీసివేయి peace వస్తుంది. Peace మన వెంటనే జంటనే ఇంటనే ఉంటున్నది. peace మనలోనే ఉంది. ప్రపంచమంతా Pieces.

You are the embodiment of peace
you are the embodiment of truth
you are the embodiment of Love
You are the embodiment of God.

అట్టి సత్యము మనం గుర్తించుకున్నప్పుడు అదియే శాంతి.

ఎప్పుడు నీ తత్త్వమును గుర్తిస్తావో అప్పుడు నీవు పరమహంసవు

వేదాంతమందు ఆదిభౌతికము, ఆదిదైవికము, ఆధ్యాత్మికము అని మూడింటిని బోధిస్తూ వచ్చారు. ఆదిభౌతికము దేహము. ఆదిదైవికము మనస్సు. ఆధ్యాత్మికము ఆత్మతత్త్వము. దీనినే The one you think you are the one other thinks you are, the one you really are. You are not one person but three. నిన్ను నీవు ఎవరుగా భావిస్తున్నావో అది దేహముయొక్క ప్రమాణము. నీవు దేహము కాదు. మనస్సు కాదు. నీవు ఆత్మస్వరూపుడవే. కనుక ఆత్మజ్ఞానము, ఆత్మానందము, ఆత్మత్యాగము అనుభవించే తత్త్వమే నిజమైన స్వాభావము. అదే హంసగాయత్రి. సోహం ఇదే హంసగాయత్రి. నీవు హంసవే. ఎప్పుడు నీ తత్త్వాన్ని నీవు గుర్తిస్తావో అప్పుడు నీవు పరమహంస. అనేక మంది మహర్షులను సచ్చిదానంద పరమహంస అంటారు. ఆత్మను అనాత్మను వేరుచేసే స్వభావమే పరమహంస లక్షణము. అనాత్మ అయిన దేహభావము దూరము చేసి ఆత్మ భావమును నిలుపుకుంటుంది. ఇదే హంసయొక్క గుణము. క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ విభాగమే హంసయొక్క గుణము.

జగత్తునందు జగదీశ్వరుని దర్శించాలి

ప్రకృతి తత్త్వము క్రమక్రమేణా కొంతవరకు తగ్గించుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రకృతిని వదలటానికి వీలుకాదు. ప్రకృతి కార్యస్వరూపమైన పరమాత్మ. పరమాత్ముడు కారణ స్వరూపుడు. కారణ స్వరూపమే ఈ జగత్తు. దీని పేరే జగత్తు జ-గత్. రావటం పోవటం ఇదే జగత్తు. అంతా రావటం, పోవటం, ఏదీ శాశ్వతంగా ఉండదు. ఏదీ శాశ్వతంగా పోవటం లేదు.

sri sathyasai vahini amrutam

పోయినది తిరిగి వస్తున్నది. వచ్చినది తిరిగి పోతున్నది. ఇది మిథ్య అన్నారు. దీనిని సదసత్ అని చెబుతూ వచ్చారు. దీనినే జగత్తు అన్నారు. అనేక పదములచేత ఈ జగత్తును మనం అనుభవిస్తున్నాము. జగత్తును వదలుటకు వీలుకాదు. జగత్తునందు జగదీశ్వరుని నీవు దర్శించాలి. జగత్తు చైతన్య స్వరూపము. చైతన్యమే దైవ స్వరూపము. అన్నీ చైతన్యముయొక్క సంబంధమే! దీనిలో విసర్జించవలసినవి కొన్ని, తీసుకోవలసినవి కొన్ని ఉంటున్నాయి. ఒక మార్కెట్టుకు వెళ్ళావు. కమలా పండును డబ్బిచ్చి కొన్నావు. పై తోలును తీసి, గింజలను తీసి జ్యూసును త్రాగాలి. నేను కొన్నానని తోలు కూడా తింటావా? నేను డబ్బు ఇచ్చానని గింజలు కూడా తింటున్నావా? డబ్బిచ్చి కొన్నదే కానీ, కొన్ని విసర్జించాలి కొన్ని స్వీకరించాలి. దేహము నీదే. దేహము ఫలమే. ఇందులో నీవు అనుభవించవలసినవి కొన్ని, విసర్జించవలసినవి కొన్ని. దుర్భావములు, దుర్గుణములు, దురాలోచనలు ఇవన్నీ విసర్జించాలి. ఇవి నీ విత్తనముల వంటివి. విత్తనములు దగ్గర పెట్టుకొంటే మొక్కలవుతాయి. అనుభవించవలసినది ఏమిటి? మధురమైనది. వచనం మధురం. దృష్టి మధురం. శ్రవణం మధురం. అంతా మధురమే స్వీకరించాలి. పండు నేను కొన్నానుకదాయని తొక్క, విత్తనములు నములుతే నాలుక రుచి పాడైపోతుంది. మనకు మనం పాడు చేసుకోటానికి కారణం ఏమిటి? దురాలోచనలే. ఎప్పుడు దురాలోచనలు ప్రారంభమైనా ఛీ ఇవి మానవునకు రావలసినవి కాదు. I am not animal అని తరమకొట్టటానికి ప్రయత్నించాలి. రాగద్వేషములు, అసూయాడంబరములు ఇవన్నీ పశుగుణములు. సత్యము, ధర్మము, అహింస నా గుణములు అని భావించాలి.

హృదయాన్ని ప్రేమతో నింపుకో!

సహనము, దయ, నా క్వాలిటీ అనుకోవాలి. ఈ కరుణరసంచేతనే మానవుడు జీవించుటకు ప్రయత్నించాలి. అదియే శ్రీరాముని ప్రధమ గుణము. అదియే రామచరిత్రను పవిత్రం గావిస్తూ వచ్చింది. ప్రతి మానవునిలో ఈ కరుణా రసము ఆవిర్భవించాలి. మానవునియందు ఏనాడు శోకము రాకూడదు. శోకం ఎప్పుడు వస్తుంది? దుర్గుణములను పెంచుకున్నప్పుడే శోకరసం మనలో వస్తుంది. అందుకే హృదయాన్ని ప్రేమతో నింపుకో. నీ హృదయమనే ట్యాంక్‌ను నీవు ప్రేమతో నింపుకుంటే నోరు అనే ట్యాప్‌నుండి మంచి మాటలే వస్తాయి. కన్నులనుండి మంచి

srisathyasaivachanamrutam

దృష్టి వస్తుంది. ట్యాంక్ వాటరు ఎట్టిదో ట్యాప్ వాటర్ అట్టిది. కనుకనే

Start the day with love.
Spend the day with love
End the day with love
This is the way to God.

ఈ ప్రేమతత్త్వము మన హృదయంలో నింపుకోవాలి. ప్రేమలేని మానవుడు కేవలము బ్రతికిన శవము. ప్రేమ స్వరూపులుగా మనం తయారుకావాలి.

కనుక ప్రేమనే మనం పెంచుకోవాలి. మిగిలినవన్నీ మనం పెంచకపోయినా ప్రేమయే అన్నింటిని పెంచుతుంది. ఒక విత్తనము భూమిలో నాటితే దానినుండి వచ్చేవృక్షముయొక్క కొమ్మలు, రెమ్మలు, ఆకులు అన్నీ అదే పెంచుతుంది. ఒక సీడ్ మాత్రమే నాటావు. కొమ్మలు ఎక్కడ నుండి వచ్చాయి? రెమ్మలు ఎక్కడనుంచి వచ్చాయి? ఆకులు ఎక్కడనుంచి వచ్చాయి? అన్నీ ఆ సీడ్ నుండి వచ్చాయి. ఫ్రూట్స్, ఫ్లవర్స్‌కూడా ఆ సీడ్ నుండే వచ్చాయి. ప్రేమ అనే బీజములు నాటుకుంటే సంకల్పములు ఆ ప్రేమనుండే వస్తాయి. ఈ వృక్షమంతా ప్రేమ వృక్షమే. దీనిపై అప్పుడప్పుడు కొన్ని పక్షులు వచ్చి వాలుతాయి. త్యాగరాజు చెప్పాడు.

చుట్టి చుట్టి పక్షులెల్ల చెట్టు వెదకు రీతి
భువిని పుట్టగానె నీ పదములు పట్టుకొన్న
నన్ను బ్రోవరా రామా నన్ను బ్రోవరా...

ఎగిరి ఎగిరి పక్షులన్నీ ఒక చెట్టుమీద వాలుతుంటాయి అలసిపోయి. కాబట్టి ప్రపంచములో అశాంతికి లోనైన పక్షులు ఈ ప్రేమ అనే వృక్షముపై వచ్చి వాలుతుంటాయి. అయితే వచ్చిన పక్షులు ఊరకే వుండవు. శబ్దం చేస్తుంటాయి. ఇంతేకాదు, ఆ చెట్టుక్రింద సేద తీర్చుకోవాలని ఎవరైనా వస్తే అక్కడంతా మాలిన్యపరుస్తాయి. అందువలననే శంకరులవారు

జన్మదుఃఖం జరాదుఃఖం జాయాదుఃఖం పునః పునః
అంత్యకాలే మహాదుఃఖం తస్మాత్ జాగ్రత జాగ్రత జాగ్రత

అని చెప్పారు. మనం ఈ వృక్షముక్రింద ఉన్నాము. ఈ ప్రేమ వృక్షముపై దుర్గుణములనే

sri sathyasai vachanamrutam

పక్షులు వాలాయి. పక్షులను తోలాలంటే ఆ చెట్టుక్రిందకు పోయి ఇష్ ఇష్ ఇష్ అన్నప్పుడే ఆ పక్షులు ఎగిరిపోతాయి. అదే విధముగా ప్రేమ వృక్షముపై వాలిన పక్షులు పోవాలంటే రామా! కృష్ణా! గోవిందా! అని భజన చేస్తే ఆ పక్షులన్నీ లేచిపోతాయి.

1996 జూలై 7వ తేది సాయికుల్వంత్‌హాల్‌లో భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం

sri sathyasai vachanamrutam